

[K. B. Andersen.]

vil venstre også i denne sal, også i denne samling, markere sin vilje til at medvirke til løsningen af øjeblikkets og fremtidens opgaver? Kan et parti med venstres folkelige forankring og med et nyt program i længden klare sig på de negative spidsfindigheder, de konservative er mestre i? Det er dagens spørgsmål i dansk politik.

Der er adskillige interessante enkeltheder i venstres nye program — der er også adskillige dunkle punkter, ellers var det ikke det ærede medlem hr. Erik Eriksens parti. Måske kan vi i denne debat få løftet sløret for nogle af dem.

Det er forståeligt, at det europæiske samarbejde måtte indtage en central plads i drøftelserne på landsmødet. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen efterlyste en mere energisk indsats og gav udtryk for, at han respekterede de følelser, der gjorde sig gældende her i landet i forhold til fællesmarkedet; men vi måtte ikke lade stå til. Hvad betyder nu det? Betyder det, at det ærede medlem er enig med det ærede medlem hr. Anders Andersen, som ved et pressemøde for fællesmarkedets korrespondenter skal have udtalt sig om, at Danmark under forhandlinger med England ville stå lige så stærkt som medlem af EEC, som man ville stå ved at holde sig udenfor? Dækker det ærede medlem hr. Erik Eriksens ord over en ny politik angående fællesmarkedet i forhold til den, der hidtil har samlet et bredt flertal her i tinget? Forhåbentlig vil denne debat give svar på, hvad landsmødet mente om dette vigtige spørgsmål.

På årsmødet vedtog venstre efter kampafstemning en ny socialpolitik. Jeg kan slet ikke deltage i den skadefryd, der i nogle kommentarer er kommet til udtryk, fordi venstre stod delt i dette spørgsmål. Det hører virkelig den frie debat til. Det, der interesserer, er indholdet i denne nye socialpolitiske linje, der gik af med sejren. Ordføreren for det forslag, der senere faldt ved afstemningen, det ærede medlem hr. Søren Andersen, udtalte under debatten ifølge Berlingske Tidende, at det sejrende forslag ikke var til at skelne fra socialdemokratiets socialpolitik. Det er svært for udenforstående at vurdere, hvad det ærede medlem bygger denne udtalelse på. Så vidt det kan ses af pressens referater, består den ved-

tagne socialpolitik i, at der indføres et beskedent — ifølge det ærede medlem hr. Henry Christensen et rimeligt beskedent — sikkerhedsnet for alle trangstiltfælde, suppleret med mulighed for frivillig overbygning finansieret af de enkelte borgere selv. Det vil vel altså sige, at de nuværende ydelser skal skæres ned og delvis erstattes af forsikringsordninger. Er dette rigtigt opfattet? I så fald: hvor omkring skal dette sikkerhedsnet ligge beløbsmæssigt? Og et spørgsmål mere: er det ikke rent sagligt et tilbageskridt på denne måde at give samme hjælp til højst forskelligartede trangsårsager?

Hvad den økonomiske politik angår, vedtoges en udtalelse, der ikke udmærker sig ved klarhed. I debatten om den gav det ærede medlem hr. Axel Kristensen udtryk for, at den nye formulering ikke brød med VK-programmets økonomiske politik, altså den økonomiske politik, som skabte bruddet med hr. Thorkil Kristensen, den politik, som mere end noget andet gav anledning til dannelsen af Liberal Debat, og som den økonomiske sagkundskab har vendt sig imod. Også dette punkt vil det være af stor interesse at få kastet lys over.

Programmet udtaler sig for en forhøjelse af fødevarerpriserne af hensyn til den kommende konkurrence i fællesmarkedet. Nu kan det være lidt vanskeligt at forstå, hvilken samfundsmæssig gevinst, hvilken gevinst for hele omkostningsniveauet der skulle ligge i at gennemføre væsentlige forhøjelser af fødevarerpriserne for danske forbrugere nu under henvisning til en — vi må vel desværre sige eventuel — senere tilslutning til fællesmarkedet. Hvilken højde tænker venstre sig fødevarerpriserne hævet til? Og hvilken indflydelse kan sådanne pris-hævninger tænkes at ville få på ejendomspriserne?

Blandt de ganske klare ændringer, der blev gennemført på årsmødet, er venstres navneskifte. Venstre vedtog i navnet at bekende sig til sin ungdoms idealer: Danmarks liberale parti. Det er der nok grund til at lykønske med. Der er klang over det. Og det var jo faktisk blevet nødvendiggjort af, at venstrenavnet i stigende grad er holdt op med at være et selvstændigt partinavn og mere og mere opfattes som den ene halvdel af en politisk firmabetegnelse. Om der i dette navnetillæg skulle ligge tanker om